

شنبه 11 فروردین 1397-13 رجب 1439-31 مارس 2018

تصویب قانون اصلاح تقویم در مجلس شورای ملی (1304 ش)

تصویب قانون اصلاح تقویم در مجلس شورای ملی (1304 ش)

در یازدهم فروردین 1304 ش، مجلس شورای ملی، قانونی تصویب نمود که به موجب آن، در کشور ایران سال رسمی کشور، هجری شمسی، و اول سال، روز اول بهار، و مبدأ تقویم، هجرت رسول اکرم(ص) می‌باشد. بر این اساس تمام ادارات و مؤسسات دولتی، اقتصادی و مردم موظف شدند به جای ماه‌های قمری، روز، جوزا، سرطان، آسَد، سنبله، میزان، عقرب، قوس، جدی، دلو و حوت، ماه‌های جدید را به شرح: فروردین، اردیبهشت، خرداد، تیر، مرداد، شهریور، مهر، آبان، آذر، دی، بهمن و اسفند به کار ببرند. شش ماه اول، سی و یک روز، پنج ماه دوم، سی روز و ماه آخر 29 روز و در سال‌های کبیسه 30 روز شد. این تقویم تا سال 1354 ش در ایران به عنوان تقویم رسمی، جاری بود و بدان عمل می‌شد. اما در اسفند 1354 ش، تاریخ ایران بر اساس جلوس کورش هخامنشی با نام تاریخ شاهنشاهی به جریان افتاد تا این که این تقویم مجعول و ضد دینی در پی گسترش موج انقلاب اسلامی، در شهریور 1357، ملغی شد.

پایان همه‌رسی تغییر نظام پادشاهی به جمهوری اسلامی (1358 ش)

پس از پیروزی شکوهمند انقلاب اسلامی و تشکیل دولت موقت از سوی امام، زمینه مهمترین همه‌رسی در ایران، جهت تعیین نوع حکومت فراهم شد. در این زمان بود که وسوسه‌های گوناگونی آغاز شد و درباره حکومت جمهوری اسلامی، نظرات متفاوتی مطرح گردید. تا اینکه مردم در روزهای دهم و یازدهم فروردین 1358 ش، با حضوری آگاهانه در پای صندوق‌های رأی، پیروزی نهایی انقلاب اسلامی را با آرای عظیم و باورنکردنی خود تحقق بخشیدند و نظام جمهوری اسلامی را مستقر ساختند. در نهایت در روز دوازدهم فروردین 1358، ساختار جدید سیاسی اجتماعی ایران بر مبنای آرای اکثریت مردم تثبیت شد و نظام جمهوری اسلامی رسماً به تأیید ملت مسلمان ایران رسید. بدین ترتیب مبارزات مستمر و پیگیر امت مسلمان ایران، در برپایی حکومت اسلامی و سرنگونی رژیم 2500 ساله پادشاهی به ثمر نشست و عصر نوینی در تاریخ ایران و اسلام آغاز شد.

صدور بیانیه سازمان ملل در محکومیت رژیم عراق در کاربرد سلاح‌های شیمیایی (1363 ش)

پس از پیروزی چشمگیر رزمندگان سلحشور اسلام در عملیات حماسه‌آفرین خبیر، رژیم بعث عراق به دلیل نگرانی از نتایج عملیات، برای نخستین بار، از نوعی سلاح‌های شیمیایی با نام گاز خردک استفاده کرد. هرچند عراق پیش از این در عملیات والفجر 2 در منطقه حاج عمران، به صورت محدود از سلاح‌های شیمیایی استفاده کرده بود، ولی آنچه که در عملیات خبیر صورت گرفت، بسیار گسترده و فاجعه‌آمیز بود. به کارگیری سلاح‌های شیمیایی از یک سو نشان دهنده ضعف دفاعی و نومیدی و درماندگی ارتش عراق بود و از سوی دیگر این مسأله را روشن می‌کرد که عراق با ایجاد زیر ساخت‌های جدید در زمینه تولید سلاح‌های شیمیایی با کمک برخی کشورهای غربی و شرقی، استراتژی جدیدی را برای مقابله با تهاجمات پی در پی و گسترده به ایران برگزیده است. در پی این بمباران شیمیایی، ایران به سازمان ملل متحد شکایت کرد و پس از بازدید هیئت اعزامی سازمان ملل از مصدومین حادثه، شورای امنیت در واکنش به این اقدام عراق، در تاریخ یازدهم فروردین 1363 برابر با 30 مارس 1982 م، با صدور بیانیه‌ای، استفاده از گازهای سمی را محکوم کرد، اما مسؤولیت استفاده از آن را به هیچ یک از طرفین نسبت نداد. صدور بیانیه به جای قطعنامه، بنابر تحلیل منابع دیپلماتیک، به دلیل اجتناب از مباحث شدید و اشاره به هر یک از دو طرف جنگ بوده است. در هر صورت، این نخستین اقدام سازمان ملل بود که گرچه به سود ایران نبود ولی به زیان ایران نیز تنظیم نشده بود.

میلاد پیشوای اول مسلمانان "امیرالمؤمنین امام علی(ع)" (23 سال قبل از هجرت)

امام علی(ع) امام اول شیعیان و خلیفه‌ی چهارم، در سیزدهم رجب سال 30 عام الفیل در دوران خانه‌ی کعبه به دنیا آمد. پدرش ابوطالب(عبدمناف) پسر عبدالمطلب و مادرش فاطمه دختر اسد بن هاشم است. ابوالحسن، ابوتراب، ابوالحسنین، ابوالریحانین از جمله کنیه‌های آن امام و امیرالمؤمنین، ولی الله، اسدالله، مرتضی، وصی، یعسوب الدین، حیدر، کرار و... از القاب آن سرور می‌باشد. حضرت علی(ع) از دوران کودکی، تحت تعلیم و تربیت حضرت محمد(ص) قرار گرفت و اولین مردی بود که اسلام آورد. آن امام همام به جز غزوه‌ی تبوک، در تمامی غزوات و جنگ‌های پیامبر اکرم(ص) حضور داشت و همواره در رنج‌ها و سختی‌ها، یاور و حامی پیامبر بزرگ اسلام بود. امام علی(ع) در هجدهم ذی‌حجه‌ی سال یازدهم هجری، در محلی به نام غدیر خم، به امر خدا و از طرف پیامبر به رهبری امت اسلامی پس از رسول اکرم(ص) برگزیده شد و پس از بیعت مردم، امیرالمؤمنین لقب گرفت. امپس از رحلت پیامبر(ص) این امر مهم اجرا نگردید و خلافت به دست ابوبکر افتاد. سی‌وسه سال از عمر مبارک امام علی در کنار رسول خدا(ص)، بیست و پنج سال پس از رحلت آن حضرت در خانه‌ی نشینی و در حدود پنج

شهادت عالم مجاهد و مبارز مشروطه rlm& خواه آیت rlm&؛ الله "شیخ rlm&؛ فضل rlm&؛ الله نوري" (1327 ق) آیت rlm&؛ الله شیخ فضل الله نوري در سال 1259 ق در تهران متولد شد. در جوانی به همراه دایی و پدر زن خود حاج میرزا حسین نوري، جهت تحصیل به نجف اشرف مهاجرت کرد. وی از شاگردان برجسته rlm&؛ ی میرزای شیرازی بود. شیخ فضل الله برای مقابله با استبداد، به همراه آیات عظام طباطبایی و بهبهانی در دوران مشروطیت، این جنبش را رهبری می rlm& کرد. وی در مهاجرت گبری شرکت داشت و در تهیه، تنظیم و تدوین قانون اساسی و متمم آن سهیم بود، به طوری که اصل دوم متمم به ابتکار او تهیه شد. یکی از اصول پیشنهادی شیخ فضل الله، حضور پنج عالم مجتهد در مجلس بود تا قوانین ضد اسلامی به تصویب نمایندگان نرسد. او در جمادی الاولی سال 1325 تصمیم گرفت يك قانون تبلیغاتی علیه مشروطه rlm&؛ ی غیر مشروعه ایجاد کند. اقدامات تبلیغی شیخ با مخالفت مجلسیان مواجه شد و شیخ فضل rlm&؛ الله در حضرت عبدالعظیم تحسن اختیار کرد. شیخ فضل الله سرانجام در 12 رجب سال 1327 از جانب فاتحین دستگیر و عصر 13 رجب پس از يك محاکمه rlm&؛ ی کوتاه به مجازات مرگ محکوم شد. شیخ فضل الله نوري سرانجام در سیزدهم رجب همان سال در میدان توپخانه rlm&؛ ی تهران و در حضور هزاران نفر از مردم به دار آویخته شد. اکثریت کسانی که آن روز در پایین دار شیخ شهید جهت قتل او خوشحالی می rlm&؛ کردند، همان rlm&؛ های بودند که در ماه rlm&؛ های قبل در استقبال آن عالم مجاهد در بازگشت از تحصن، حضور داشتند. شیخ فضل الله نوري که خود در ابتدا از حامیان اصلی مشروطه بود، به محض این که خطر انحراف این نهضت را تشخیص داد، خواهان مشروطه rlm&؛ ی مشروعه شد و این چنین مرگبار پاسخ خود را دریافت کرد. مقبره rlm&؛ ی ایشان در صحن حرم مطهر حضرت معصومه (س) واقع شده است. افتتاح "برج ایفل" در پاریس (1889م)

در 21 ژانویه سال 1887م ساخت برج فلزی ایفل با ارتفاع سی rlm&؛ صد متر، در پاریس آغاز شد و دو سال و دو ماه بعد در 31 مارس 1889م طی مراسم با شکوهی افتتاح شد. به طول انجامید. از این برج که به نام سازنده آن "گوستاو ایفل" نام گذاری شده است به عنوان فرستنده تلویزیونی استفاده می rlm&؛ شود. برج ایفل دارای سه طبقه در ارتفاعات 115 و 276 متری است. هم rlm&؛ چنین این برج به عنوان نماد کشور فرانسه، یکی از جایگاه rlm&؛ های بسیار سود آور برای دولت این کشور است؛ چرا که سالانه ده rlm&؛ ها میلیون نفر از آن بازدید می rlm&؛ کنند و صدها میلیون دلار عاید دولت می rlm&؛ گردد. تولد "رنه دکارت" فیلسوف و ریاضی rlm&؛ دان شهیر فرانسوی (1650م) (ر.ک: 11 فوریه)

رنه دکارت، فیلسوف، ریاضی دان و فیزیک دان بزرگ عصر رنسانس در روز ۳۱ مارس ۱۵۹۶ میلادی در شهرک لاهه از ایالت تورن (Touraine) فرانسه زاده شد. مادرش در سیزده ماهگی وی درگذشت، و پدرش قاضی و مستشار پارلمان انگلستان بود. دکارت در سال ۱۶۰۶ میلادی، هنگامی که پسر ده ساله ای بود، وارد مدرسه لافلش (La Fleche) شد. این مدرسه را فرقه ای از مسیحیان به نام ژوزویتها یا یسوعیان تأسیس کرده بودند و در آن علوم جدید را همراه با تعالیم مسیحیت تدریس می کردند. دکارت طی هشت سال تحصیل در این مدرسه، ادبیات، منطق، اخلاق، ریاضیات و مابعدالطبیعه را فرا گرفت. در سال ۱۶۱۱ میلادی، دکارت در یک جلسه سخنرانی تحت عنوان اکتشاف چند سیاره سرگردان در اطراف مشتری، از اکتشافات گالیله اطلاع حاصل کرد. این سخنرانی در روح او تأثیر فراوان گذاشت. پس از اتمام دوره و خروج از لافلش، مدتی به تحصیل علم حقوق و پزشکی مشغول گردید، اما در نهایت تصمیم گرفت به جهانگردی پرداخته و آن گونه دانشی را که برای زندگی سودمند باشد فرا بگیرد. به همین منظور مدتی به خدمت ارتش هلند درآمد چرا که فرماندهی آن را شاهزاده ای به نام موریس بر عهده داشت که در فنون جنگ و نیز فلسفه و علوم مهارتی به سزا داشت و بسیاری از اشراف فرانسه دوست داشتند تحت فرمان او فنون رزمی را فرا بگیرند. دکارت در مدتی که در قشون ارتش هلند بود به علم مورد علاقه خود یعنی ریاضیات می پرداخت. در بهار سال ۱۶۱۹ میلادی از هلند به دانمارک و آلمان رفت، و به خدمت سرداری به نام ماکسیمیلیان درآمد. اما زمستان فرا رسید و در دهکده نوبرگ (Neuberg) در حوالی رود دانوب، پی دغدغه خاطر و با فراغت تمام به تحقیق در ریاضیات پرداخت و براهین تازه ای کشف کرد که بسیار مهم و بدیع بود و در پیشرفت ریاضیات تأثیر به سزایی گذاشت. پس از مدتی، دکارت به فکر یکی ساختن همه علوم افتاد. در شب دهم نوامبر ۱۶۱۹ وی سه رؤیای امیدبخش دید و آنها را چنین تعبیر کرد که «روح حقیقت او را برگزیده و از او خواسته تا همه دانش ها را به صورت علم واحدی درآورد». این روایا به قدری او را مشغول ساخت، که نذر کرد تا مقبره حضرت مریم را در ایتالیا زیارت نماید. وی چهار سال بعد به نذر خود وفا کرد. از ۱۶۱۹ به بعد، چندسالی در اروپا به سیاحت پرداخت و چندسالی هم در پاریس اقامت کرد. اما زندگی در آن جا را که مزاحم فراغت خاطر خود می دید، نپسندید و در سال ۱۶۲۸ میلادی بار دیگر به هلند بازگشت و در آن دیار تا سال ۱۶۴۹ میلادی مجرد، تنها، و دور از هرگونه غوغای سیاسی و اجتماعی، تمام اوقات خود را صرف پژوهش های علمی و فلسفی نمود. تحقیقات وی بیشتر تجربه و تفکر شخصی بود و کمتر از کتاب استفاده می کرد. در سپتامبر ۱۶۴۹ به دعوت کریستین-ملکه سوئد- برای تعلیم فلسفه به دربار وی در استکهلم رفت. اما زمستان سرد این کشور اسکندیناوی از یک سو و ضرورت سحرخیزی در ساعت پنج بامداد برای تعلیم ملکه از سوی دیگر، دکارت را که به این نوع آب و هوا و سحرخیزی عادت نداشت، به بیماری ذات الریه مبتلا ساخت. دکارت از دانشمندان و فیلسوفان بزرگ تاریخ به حساب می آید. او قانون شکست نور را در علم فیزیک کشف کرد و هندسه تحلیلی را در ریاضیات و هندسه بنا نهاد. تولد "نیکلای ادوارد فیتز جرال" شاعر و مترجم معروف انگلیسی (1809م)

ادوارد فیتز جرالد، شاعر و ادیب انگلیسی در 31 مارس 1809م در یکی از روستاهای انگلستان به دنیا آمد. وی پس از طی تحصیلات مقدماتی خود، وارد دانشگاه کمبریج شد و پس از اتمام دروس خویش، به فراگیری ادبیات فارسی پرداخت. فیتز جرالد، سپس به همراهی یکی از اساتید خود به ترجمه حکایت سلامان و آبسال اثر عبدالرحمن جامی، شاعر بلند آوازه ایرانی همت گماشت و آن را در 2 جلد منتشر کرد. وی از آن پس به ترجمه رباعیات حکیم عمر خیام نیشابوری ادیب و دانشمند شهیر ایران زمین روی آورد و در دو مرحله به ترجمه فصیح بیش از يك‏صد رباعی از این شاعر ایرانی همت گماشت. آشنایی و شیفتگی فیتز جرالد نسبت به آثار خیام نیشابوری و فهم آنها نشان دهنده تشابه فکری سراینده و مترجم بود چرا که هر دو به عنوان آرمان گرایانی مطرح می‏شدند که وضع و حال دنیایی را که در آن به سر می‏برند، بر نمی‏تابیدند. فیتز جرالد در ترجمه خیام، به ترجمه ساده و لغت به لغت نپرداخت بلکه سعی نمود مضمون اشعار خیام را که بیانگر افکار و نظریات این شاعر ایرانی است ارائه نماید. خدمت بزرگی که فیتز جرالد در ترجمه دلپسند رباعیات خیام انجام داد باعث شد که این اشعار مشهور عالم گردد و در جامعه بشری برای خیام احترامی بی زوال به وجود آورد. هم‏چنین با معرفی بیشتر خیام در غرب، بر اهمیت او که قبلاً به واسطه تبحرش در علوم ریاضی و ستاره‏شناسی از دانشمندان بزرگ زمان خود بود افزوده گشت. فیتز جرالد علاوه بر اشعار خیام، بسیاری از نمایش‏نامه‏های اسپانیایی را نیز به انگلیسی ترجمه کرد که آنان نیز معروف هستند. ادوارد فیتز جرالد سرانجام در یازدهم ژانویه 1880م در 71 سالگی در گذشت و وصیت کرد بر سنگ قبرش این عبارت را بنویسند: آنکه ما را آفرید، خداست نه خود ما. سال نیز در خلافت سپری شد.